

Logeertzorg

Handreiking voor de regionale
organisatie van logeertzorg ter
ondersteuning van mantelzorgers

Waarom deze handreiking?

Achtergrond

Het aantal ouderen in Nederland neemt de komende jaren fors toe. Tegelijkertijd blijven ouderen langer thuis wonen. Dit heeft gevolgen voor de formele zorg¹ en hoe deze georganiseerd is, maar ook voor het beroep dat wordt gedaan op informele zorg en ondersteuning². Mantelzorgers hebben een belangrijke rol in het leven van hun naaste, vaak zorgen ze al langere tijd voor hun naaste voordat zorgverleners in beeld komen. Het is belangrijk dat mantelzorgers op een passende manier worden ondersteund, zeker als mantelzorgtaken intensiever worden, zodat zij de zorg voor hun naaste kunnen blijven volhouden.

Mantelzorgondersteuning kent veel verschillende vormen³. Een belangrijke vorm is respijtzorg of 'vervangende mantelzorg'. Met respijtzorg krijgen mantelzorgers even adempauze in de zorg voor hun naaste. Dit kan variëren van laagdrempelige wijze, zoals een wandeling met een vrijwilliger, vervangende mantelzorg thuis tot logeertzorg in een logeervoorziening. Logeertzorg is tijdelijke opvang voor mensen die normaal thuis zorg ontvangen. Logeertzorg ontlast mantelzorgers en biedt de cliënt goede begeleiding. Tijdige en meer structurele inzet van logeertzorg kan overbelasting van mantelzorgers in intensieve zorgsituaties voorkomen. Daarnaast kan logeertzorg eraan bijdragen dat ouderen langer thuis kunnen blijven wonen, waardoor opname in het verpleeghuis soms met enkele maanden kan worden uitgesteld.⁴

Context

In het Hoofdlijnenakkoord Ouderenzorg (HLO) zijn afspraken gemaakt om de ondersteuning voor mantelzorgers te versterken. Gemeenten hebben hiervoor financiële middelen ontvangen.⁵ Deze handreiking werkt de afspraken uit over de organisatie van logeertzorg. Daarnaast zijn er ook afspraken uitgewerkt over een meer gelijkgericht ondersteuningsaanbod voor mantelzorgers binnen gemeenten. De handreiking sluit aan bij afspraak D6 uit het AZWA, waarin de inloopvoorzieningen sociaal en gezond zijn uitgewerkt.

1 Professionele zorg geleverd door beroepskrachten en zorgorganisaties.

2 Zorg en ondersteuning door niet-professionals, zoals mantelzorgers en vrijwilligers.

3 <https://www.movisie.nl/artikel/aan-slag-mantelzorgondersteuning>

4 [Logeertzorg voor ouderen gewaardeerd – Een maatschappelijke kostenbatenanalyse](#)

5 Dit betreft jaarlijks 15 miljoen euro voor gelijkgerichte mantelzorgondersteuning en 10 miljoen voor logeertzorg. Deze middelen zijn aanvullend op de 8,1 miljoen euro voor respijtzorg (voorheen via de Brede SPUK van het GALA).

Inhoudsopgave

Waarom deze handreiking?	2
1. Basisafspraken logeertzorg	4
2. Richtinggevend kader - Wat verwachten we van de stakeholders in de regio?	5
2.1. Samenwerking in de regio	5
2.2. Het proces van toeleiding, toegang en vindbaarheid	6
2.3. Financiering en verantwoording	7
2.4. Governance en vervolg	8
Bijlage 1: Begrippenlijst	9
Bijlage 2: Vindbaarheid logeertzorg	10
Bijlage 3: Handige links	11

Meer informatie

Meer handreikingen voor basisfunctionaliteiten en informatie over de onderdelen D5 en D6 van het AZWA vind je op zorgakkoorden.nl/azwa.

1. Basisafspraken logeertzorg

Hieronder staan de basisafspraken voor logeertzorg:

- Gemeenten en zorgkantoren organiseren, samen met aanbieders, zorgverzekeraars en (vertegenwoordiging van) mantelzorgers, een passend aanbod logeertzorg in de regio⁶.
- De VNG, het ministerie van VWS en ZN hebben deze handreiking vastgesteld. Hierin staat een richtinggevend kader met vereenvoudigde opties voor de regio om de toegang, financiering en verantwoording van logeertzorg vorm te geven, en de randvoorwaarden die hiervoor nodig zijn.
- Het richtinggevend kader ziet toe op:
 - Samenwerking in de regio (tussen gemeenten, zorgaanbieders, zorgkantoren, zorgverzekeraars en (een vertegenwoordiging van) mantelzorgers).
 - De toeleiding, toegang en vindbaarheid.
 - De financiering en verantwoording.
- De VNG, het ministerie van VWS en ZN committeren zich aan deze handreiking en het richtinggevend kader en nemen hierin een rol die verder gaat dan het delen van goede voorbeelden.
- Vanuit het HLO zijn middelen beschikbaar om de organisatie van logeertzorg te stimuleren (jaarlijks € 10 mln.). Vanaf 2027 worden deze middelen vanuit het AZWA via de brede SPUK aan gemeenten beschikbaar gesteld.
- De middelen worden regionaal ingezet, via de mandaatgemeenten, en zijn bedoeld voor het faciliteren en versterken van de regionale coördinatie op logeertzorg zoals beschreven in dit richtinggevend kader. De mandaatgemeenten ontvangen het budget en voeren, in samenwerking met andere stakeholders, de regie in de regio. Dit kan bijvoorbeeld door het inzetten van een transformatie-aanjager. De middelen bieden een impuls om de in deze handreiking beschreven beweging in gang te zetten.
- Er wordt een ondersteuningsprogramma voor gemeenten en regio's uitgewerkt, in samenhang met de afspraken set gelijkgerichte mantelzorgondersteuning.⁷
- De landelijke afspraken faciliteren de (maatwerk)afspraken in de regio, omdat het niet in iedere gemeente wenselijk of doelmatig is om logeertzorgvoorzieningen in te richten. Gemeenten behouden beleidsruimte, omdat regio's verschillen in demografie, afstanden, kostenposten en samenwerkingsstructuren.

6 We hanteren hierbij de regio-indeling zoals gehanteerd bij de IZA-regio's als uitgangspunt. Als er in de regio al een ander passend samenwerkingsverband is, dat aansluit op logeertzorg of mantelzorgondersteuning in brede zin, kan hier ook gebruik van gemaakt worden

7 Realisatie van dit ondersteuningsprogramma vindt plaats onder voorbehoud van financiering.

2. Richtinggevend kader - Wat verwachten we van de stakeholders in de regio?

2.1. Samenwerking in de regio

- Gemeenten, zorgkantoren, zorgverzekeraars en zorgaanbieders (hierna: partijen in de regio) werken aan structurele samenwerking rondom logeerszorg op regionaal niveau. Bij voorkeur wordt aangesloten op een bestaande samenwerking binnen de regio.
- Als eerste stap stemmen gemeenten in de regio hun lokale afspraken op elkaar af, zodat binnen de regio de afspraken beter op elkaar aansluiten.
- Structurele samenwerking vereist per regio een bestaand of nieuw regionaal bestuurlijk platform met uitvoeringscapaciteit (projectleiding of aanjager). Dit platform maakt afspraken over toegang, beschikbaarheid en kwaliteit van logeerszorg en coördineert dit proces en afstemming op elkaar.⁸
- Bij het maken van afspraken is het perspectief van de mantelzorger vertegenwoordigd. Dat is belangrijk, omdat mantelzorgers vaak drempels ervaren om gebruik te maken van logeerszorg, zoals onbekendheid, vraagverlegenheid of schuldgevoel. Door hun perspectief aan tafel te hebben, sluiten regionale afspraken beter aan bij de daadwerkelijke behoeften en toegankelijkheid van logeerszorg als vorm van respijtzorg.
- Partijen in de regio maken afspraken over samenwerkingsstructuren, de beschikbaarheid van logeerplekken (ook in relatie tot het eerstelijnsverblijf en andere vormen van tijdelijk verblijf), de financiering, verantwoording, vindbaarheid, toeleiding en toegang (en de coördinatie daarvan), de organisatie van het aanbod en de gewenste kwaliteit van de logeerszorg.

Randvoorwaarden voor een geslaagde samenwerking

Partijen in de regio zorgen voor de volgende randvoorwaarden voor een geslaagde samenwerking:

Een regionale analyse

- Regionale samenwerking begint met een nadere analyse per regio van de vraag, het aanbod en de behoefte aan logeerszorg:
 - De analyse wordt door de regio zelf uitgevoerd en is onderdeel van de opdracht van de transformatie-aanjager (of een andere door de mandaatgemeente aangewezen trekker in de regio). In het ondersteuningsprogramma wordt hiervoor een format opgenomen.
 - De analyse geeft een globaal beeld van de huidige vraag, het aanbod en de behoefte van logeerszorg en houdt rekening met een toenemende vraag naar logeerszorg door demografische ontwikkelingen, het principe van 'langer thuis' en latente behoefte. De analyse kan ook als 0-meting dienen voor monitoring.
 - Op basis van deze analyse maken de regionale partijen een gezamenlijk plan voor de borging en eventuele opschaling van logeerszorg.

Structuur van samenwerking

- De verantwoordelijkheid voor het regionaal organiseren van logeerszorg als beschikbaar respijtproduct is nu onvoldoende belegd. Bij afwezigheid of een tekort hiervan is er geen orgaan dat kan worden aangesproken binnen de regio. Het belang van logeerszorg moet op regionaal niveau, zowel bestuurlijk als operationeel, worden benadrukt en geborgd:
 - Bestuurlijk niveau
 - Gezamenlijk het belang van logeerszorg agenderen en uitdragen. Dit biedt ook mogelijkheid tot escalatie.

8 Bijvoorbeeld de IZA regiotafel of een regionaal mantelzorgoverleg.

- Vaststellen van kaders en strategische keuzes waarin logeertzorg is opgenomen.
- Inrichten en borgen van de samenwerking tussen partijen rond logeertzorg.
- Het borgen van de juiste instructies aan medewerkers op operationeel niveau, zodat ook in de wijk de juiste werkwijze wordt toegepast.
- Operationeel niveau
 - Actieve betrokkenheid van gebruikers en zorgaanbieders (zie paragraaf 1.2.2).
 - Heldere instructies voor toegang tot logeertzorg bij alle in de wijk betrokken medewerkers (van gemeenten).
- De mandaatgemeenten ontvangen hiervoor middelen en voeren, in samenwerking met andere stakeholders, de regie in de regio.

2.2. Het proces van toeleiding, toegang en vindbaarheid

Partijen in de regio zorgen voor het volgende proces van toeleiding, toegang en vindbaarheid van logeertzorg:

- Regionale partijen met een rol in de toeleiding zijn verantwoordelijk voor het vergroten van hun kennis over logeertzorg, de toegang en het beschikbare aanbod. Zij moeten dit ook goed kunnen overbrengen aan mantelzorgers. Daarbij hoort ook bewustwording van de ondersteuningsvraag van mantelzorgers zelf en hun omgeving.
- Gemeenten zijn verantwoordelijk voor de vindbaarheid van logeertzorgvoorzieningen vanuit de Wmo, in hun eigen gemeente en regio.
- Zorgkantoren zijn verantwoordelijk voor de vindbaarheid van logeertzorgvoorzieningen vanuit de WLZ in hun regio.

Landelijke ondersteuning voor partijen in de regio:

- VNG, VWS en ZN faciliteren, in samenwerking met andere landelijke partijen⁹, bewustwording bij mantelzorgers en hun omgeving en expertisebevordering bij professionals.

Randvoorwaarden voor een geslaagd proces van toeleiding en toegang, vindbaarheid en signalering

Partijen in de regio zorgen voor de volgende randvoorwaarden voor een geslaagde toeleiding en toegang, vindbaarheid en signalering:

Toeleiding en toegang

- Ongeacht de indicatie (Wmo, Wlz of geen) moet de stap van keuze voor logeertzorg naar intake (triage) snel en eenvoudig zijn. Dit kan bijvoorbeeld met een centraal meldpunt bij een logeervoorziening in de regio, waar de intake of triage plaatsvindt.
- Triage moet belegd zijn bij mensen die goed bekend zijn met logeertzorg (bijvoorbeeld aanbieders van logeertzorg). Zij kunnen snel de behoefte inschatten en doorverwijzen naar een passende logeervoorziening met de juiste zorg en ondersteuning.

Vindbaarheid en signalering

- Partijen in de regio bepalen welke organisatie(s) of functie(s) - bijvoorbeeld mantelzorgsteunpunt of mantelzorgconsulent - primair verantwoordelijk is of zijn voor de vindbaarheid van logeertzorg in de regio.
- De regio stelt een doelgroepgericht communicatieplan op, gericht op bewustwording bij mantelzorgers over de mogelijkheden van respijtzorg, waaronder logeertzorg. In de veldraadpleging voor deze handreiking kwamen verschillende aandachtspunten naar voren zoals: het spreken van de taal van de mantelzorger, rekening houden met de drempels die mantelzorgers en de zorgvragers ervaren, het bepalen via welke kanalen mantelzorger het best bereikt kunnen worden en het betrekken van doorverwijzers¹⁰.

⁹ Zoals de landelijke [coalitie mantelzorg](#).

¹⁰ Zie bijlage 2: vindbaarheid voor een nadere toelichting

2.3. Financiering en verantwoording

Partijen in de regio zorgen voor de volgende financiering en verantwoording van logeerszorg:

- Regio's werken toe naar één gezamenlijke route voor financiering en verantwoording. Binnen deze kaders kunnen regio's eigen keuzes maken¹¹.
- Regio's werken toe naar het verkleinen van de onderlinge verschillen in beleid en tarieven in de gemeenten, omdat deze verschillen nadelige gevolgen hebben voor aanbieders en de continuïteit van logeerszorg.
 - Landelijk onderzoeken de VNG, het ministerie van VWS en ZN - in afstemming met zorgaanbieders - welke mogelijkheden er zijn voor transparantie en uniformiteit in logeerszorg.
- Indicatie- of beschikkingsvrij logeren (binnen de Wmo) kan administratieve lasten verminderen, zowel bij cliënten, aanbieders als gemeenten:
 - In de regio wordt toegewerkt naar maximaal een lichte toets aan de voorkant en verantwoording achteraf.
 - De regiopartijen werken vanuit vertrouwen in plaats van wantrouwen.
 - Gemeenten bespreken hun eventuele zorg over ongecontroleerde toestroom. De ervaring leert dat mantelzorgers en zorgvragers de stap naar logeerszorg niet snel zetten. Het is voor hen vaak een laatste redmiddel, een laagdrempelig aanbod leidt niet tot een veel grotere vraag.
 - In beperkte en specifieke vorm is logeerszorg binnen de Wlz (bij VV-zorgprofielen) vanaf 2026 al mogelijk zonder zorgtoewijzing¹².

Landelijke partijen onderzoeken mogelijkheden voor een betere financiering van logeerszorg

- De VNG en het ministerie van VWS onderzoeken hoe gemeenten indicatie-of beschikkingsvrij logeren kunnen aanbieden, zonder dat dit in tegenspraak is met de wet en dus zonder risico dat een rechter dit kan terugdraaien.¹³
- De VNG, het ministerie van VWS en ZN werken aan het beter faciliteren van structurele financiering van logeerszorg. De wens is zo veel mogelijk af te stappen van tijdelijke pilots, zodat aanbieders en klanten meer stabiliteit ervaren. Dit vraagt om een langere adem, beschikbare, toereikende en structurele middelen en helderheid over hoe dit past in de aanbestedingsregels.
- Op verzoek van partijen onderzoeken de VNG, het ministerie van VWS en ZN welke mogelijkheden er zijn - buiten de huidige wetgeving - voor domeinoverstijgende financiering; zoals één gezamenlijke regionale pot met een regionale kassierfunctie (Wmo en Wlz).
- De wens bestaat om risico's niet langer hoofdzakelijk bij aanbieders neer te leggen, maar deze regionaal te organiseren met een goede balans tussen gemeenten en zorgaanbieders. Gemeenschappelijke financiering van beschikbaarheid wordt essentieel gevonden. Leegstand is een mogelijk risico en hierover is afstemming nodig tussen gemeenten en zorgkantoren. Het ministerie van VWS en ZN zoeken uit welke domeinoverstijgende mogelijkheden zorgkantoren hebben buiten de huidige wettelijke kaders¹⁴. Voorbeelden van initiatieven die laten zien wat nu al mogelijk is¹⁵, zijn te vinden in de regio's Zaanstreek Waterland¹⁶ en Twente.

Voorbeeld: Het Buitenhuis in Zaanstreek Waterland

Bij Het Buitenhuis in de regio Zaanstreek Waterland kan worden gelogeerd vanuit de Wmo en de Wlz. Vanuit de Wmo is geen beschikking nodig. Het Buitenhuis wordt tot 2026 vanuit de Wmo-subsidie gefinancierd door de gemeenten in de regio en voor Wlz op basis van prestatie. Ook particulieren kunnen zelf logeerszorg betalen bij Het Buitenhuis. Om het behapbaar te houden hanteert Het Buitenhuis als uitgangspunt dat de afspraken met alle zeven gemeenten in de regio hetzelfde zijn. Deze gemeenten hebben samen het subsidiebedrag naar rato van het aantal inwoners verdeeld. Eventuele leegstand wordt gefinancierd vanuit de Wmo-subsidie.

11 We zijn ons terdege bewust dat regionale uniformering de uitvoeringscomplexiteit voor gemeenten vergroot (bijvoorbeeld de verschillende aanbestedingsprocessen van gemeenten). We monitoren deze signalen en bieden waar gewenst handreikingen en goede voorbeelden.

12 Zie ook paragraaf 3.3 van het Voorschrift zorgtoewijzing 2026.

13 Dit naar aanleiding van signalen uit de achterbanconsultatie over rechterlijke uitspraken die zijn gedaan over wanneer iets als algemene voorziening geclassificeerd mag worden en wanneer als maatwerkvoorziening, en er dus onderzoek en indicatiestelling vanuit de gemeente moet worden gedaan.

14 Hierin wordt ook meegenomen of leegstand financieren (het afkopen van een bed voor Wmo en/of Wlz) ook niet zorgt voor een tekort aan ELV-bedden (of waar deze plekken anders voor zouden worden ingezet).

15 [Wegwijzer financiering logeerszorg](#)

16 <https://www.movisie.nl/artikel/logeren-vakantiegevoel-noord-hollandse-polder>

Voorbeeld: Planbare logeertzorg in Twente

In de regio Twente loopt de pilot 'Planbare logeertzorg', waarin naast gemeenten ook zorgkantoren bijdragen aan de financiering van leegstand (N.B. voor het Wlz-deel kan dit alleen omdat het om een tijdelijke financiering gaat). Binnen de pilot werkt de regio met een leegstandsfinanciering. Dit betekent dat de logeerbedden volledig worden ingezet voor logeertzorg. Leegstand wordt gefinancierd vanuit de Wmo en de Wlz. Het tarief voor zowel bezette als niet bezette dagen is afgestemd op het NZa-tarief, volgens afspraak tussen gemeenten en zorgaanbieders.

2.4. Governance en vervolg

De VNG, het ministerie van VWS en ZN zetten zich in om de hierboven genoemde bestuurlijke afspraken te realiseren en maken hiervoor een werkagenda met planning. Met deze werkagenda geven zij vervolg aan de afspraken in deze handreiking. Ze werken afspraken uit in een ondersteuningsprogramma dat wordt afgestemd met het AZWA. Daarnaast volgen zij of de toegang voor klanten en mantelzorgers tot logeertzorg verbetert, en of de logeertzorg binnen de Wmo en het respijtverblijf (Wlz) zich in de regio's volgens de gemaakte afspraken ontwikkelt. Waar mogelijk wordt hierbij verbinding gelegd met communicatie en monitoring vanuit het AZWA.

Bijlage 1: Begrippenlijst

Begrip / afkorting	Omschrijving
AZWA	Het Aanvullend Zorg- en Welzijnsakkoord, ondertekend in september 2025, heeft als doel de zorg en ondersteuning voor iedereen betaalbaar en beschikbaar te houden. In deze handreiking genoemd als route waarlangs vanaf 2027 middelen via de brede SPUK beschikbaar komen voor gemeenten.
Beschikking of Indicatie, respectievelijk Beschikking - of Indicatievrij	Vaststelling of iemand recht of aanleiding heeft voor zorg of ondersteuning (bijvoorbeeld Wmo/Wlz), vaak door onderzoek en besluitvorming vooraf. Beschikking- of indicatievrij betekent logeertzorg organiseren zonder voorafgaande indicatie of beschikking, met een lichte toets vooraf en verantwoording achteraf. Dit om drempels en administratieve lasten te verlagen.
Beschikbaarheidsfinanciering	Financiering voor het beschikbaar houden van capaciteit, zoals logeerbedden, ook als deze tijdelijk niet bezet zijn.
HLO (Hoofdlijnenakkoord Ouderenzorg)	Het Hoofdlijnenakkoord Ouderenzorg heeft als doel om de ouderen zorg toekomstbestendig te organiseren met o.a. aandacht voor langer thuis wonen en ondersteuning van mantelzorgers.
Kassiersfunctie / gezamenlijke (regionale) pot	Constructie waarbij één partij regionaal betalingen en afwikkeling regelt vanuit één gezamenlijke financieringspot (in deze handreiking verkend als domeinoverstijgende optie).
Logeertzorg	Specifieke vorm van respijtzorg: tijdelijk verblijf of opvang voor iemand die normaal thuis zorg ontvangt, bedoeld om mantelzorgers te ontlasten en passende begeleiding of zorg te bieden.
Mantelzorg	Informeel zorg en ondersteuning door naasten (familie/vrienden/buren) aan iemand met een langdurige zorg- of ondersteuningsvraag.
Mantelzorgondersteuning	Ondersteuning die mantelzorgers helpt om de zorg vol te houden, bijvoorbeeld informatie, advies, training of respijtzorg.
Monitoring	Structureel volgen van ontwikkeling en resultaten in de tijd (bijvoorbeeld toegang, gebruik en beschikbaarheid van logeertzorg).
Regionaal bestuurlijk platform	Overleg- en sturingsstructuur in de regio waar bestuurlijk afspraken worden gemaakt: in deze handreiking gekoppeld aan uitvoeringscapaciteit (projectleiding/aanjager).
Respijtzorg	(Tijdelijke) overname van zorgtaken om de mantelzorger te ontlasten. Er zijn verschillende vormen van respijtzorg: respijtzorg light (bijvoorbeeld een groepswandeling), aanwezigheidszorg, dagopvang en logeertzorg. Movisie: Vormen van respijtzorg Movisie
Richtinggevend kader	Kader dat richting geeft aan hoe regio's de organisatie, toegang, financiering en verantwoording van logeertzorg kunnen inrichten binnen bestaande wetgeving.
SPUK (brede SPUK)	Specifieke uitkering van het Rijk aan gemeenten voor een beleidsdoel: in deze handreiking bedoeld als route waarlangs middelen voor logeertzorg vanaf 2027 beschikbaar komen.
Toegang	De wijze waarop iemand logeertzorg kan krijgen: voorwaarden, stappen, toetsing en besluitvorming.
Toeleiding	Proces van verwijzen of begeleiden naar logeertzorg, inclusief wie de vraag oppakt en hoe de route naar passende ondersteuning loopt.
Transformatie-aanjager	Rol of functionaris die regionale verandering en implementatie aanjaagt en coördineert (bijvoorbeeld coördinatie logeertzorgafspraken).
Triage	Snelle beoordeling of inschatting van de situatie en behoefte, om te bepalen welke vorm van logeertzorg passend is.
Verantwoording	Afspraken over hoe inzet, kwaliteit en besteding en/of volume van logeertzorg wordt verantwoord aan financiers of partners.
Vindbaarheid	De mate waarin mantelzorgers en professionals informatie over en aanbod van logeertzorg gemakkelijk kunnen vinden.

Bijlage 2: Vindbaarheid logeertzorg

In de veldraadpleging voor deze handreiking zijn verschillende aandachtspunten genoemd waarmee partijen in de regio rekening moeten houden of die zij kunnen benutten om de vindbaarheid en toegankelijkheid van logeertzorgvoorzieningen te verbeteren. De volgende aspecten zijn aan bod gekomen:

- De 'taal van de mantelzorger'. Heb oog voor aspecten als schuldgevoel, vraagverlegenheid en onbekendheid met het begrip mantelzorg bij mantelzorgers.
- Het bereiken van doelgroepen:
 - Toegankelijk voor verschillende doelgroepen: fysieke en financiële toegankelijkheid, maar ook cultuursensitieve benadering;
 - Digitale kanalen, bijvoorbeeld via social media;
 - Print, zoals huis-aan-huisbladen of flyers;
 - Open dagen of kennismakingsmomenten bij logeerhuizen. Zorg daarbij voor een voorziening met een aantrekkelijke uitstraling (vakantiegevoel of hoteluitstraling). Bied de mogelijkheid tot proef logeren (eventueel samen met de mantelzorger).
- Sluit waar mogelijk aan bij bestaande communicatie over bewustwording bij mantelzorgers (dat zij mantelzorger zijn én welke mantelzorgondersteuning beschikbaar is). Behandel logeertzorg niet als een losstaand product of voorziening.
- Faciliteer regionaal de lokale partijen in hun communicatie, bijvoorbeeld door regionaal content op te stellen die lokaal kan worden gedeeld.
- Breng in kaart welke formele en informele zorgverleners een rol (kunnen) hebben in het informeren over en doorverwijzen naar logeertzorg. Ondersteun hen met kennis (bijvoorbeeld casemanagers dementie, mantelzorgconsulent, vrijwilligersorganisatie, buurtteams, sleutelpersonen).
- Zorg dat iedere gemeente in de regio een aanspreekpunt logeertzorg heeft, dat bekend is met het regionale aanbod en kan doorverwijzen naar zorgaanbod (ook namens de gemeente).

Bijlage 3: Handige links

- [Handreiking voor het organiseren van logeertzorg - DSP](#)
- [Financiering van logeertzorg](#)
- [Logeertzorg: geleerde lessen uit de praktijk | Movisie](#)

Deze publicatie is een uitgave van:

AZWA-partijen onder regie van de VNG,
ZN en het ministerie van VWS.

Meer informatie is te vinden op
zorgakkoorden.nl/azwa.

Juli 2026